

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

« 28 » листопада 2024 року

Слідчий Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Помазан Олексій Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 6202400000000549 від 01.07.2024, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 9, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Краснощоці Олені Михайлівні, 08.04.1965 року народження, яка народилась у місті Держинськ Донецької області, громадянці України, яка зареєстрована та проживає за адресою: Донецька область, місто Макіївка, вул. Ботанічна, 2, кв. 2, раніше не судимій,

про те, що вона підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що полягає у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, надані іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Краснощока В. М. :

Указом Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 09.12.2010 № 1085/2010 створено Державну міграційну службу України.

Державна міграційна служба України (ДМС) згідно до пунктів 1, 3 – 7 Положення про Державну міграційну службу України, затвердженого Указом

Президента України від 6 квітня 2011 року № 405/2011 (надалі – Положення) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Відповідно до Положення основними завданнями ДМС України були:

- внесення пропозицій щодо формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

- реалізація державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

- реалізація в межах своєї компетенції державної політики у сфері волонтерської діяльності.

ДМС України відповідно до покладених на неї завдань серед іншого:

- здійснює оформлення і видачу іноземцям та особам без громадянства запрошень для в'їзду в Україну, документів для тимчасового перебування або постійного проживання в Україні, а також виїзду за її межі, студентських квитків студентам із числа іноземців та осіб без громадянства, вилучає ці документи та проставляє в документах, що посвідчують особу іноземців та осіб без громадянства, відмітки про заборону в'їзду в Україну в передбачених законодавством випадках;

- приймає рішення про скорочення строку перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні, видворення, у тому числі у примусовому порядку, іноземців та осіб без громадянства з України, заборону в'їзду в Україну іноземців та осіб без громадянства, здійснює заходи, пов'язані з видворенням іноземців та осіб без громадянства з України;

- здійснює оформлення і видачу громадянам України, які постійно проживають в Україні, документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, затримує видачу та вилучає ці документи у передбачених законодавством випадках;

- здійснює ідентифікацію громадян України, які втратили документи, що посвідчують особу;

- здійснює реєстрацію/зняття з реєстрації місця проживання/перебування фізичних осіб, веде відповідні реєстраційні обліки;

- здійснює відповідно до закону заходи щодо запобігання та протидії нелегальній (незаконній) міграції, іншим порушенням міграційного законодавства;

- здійснює відповідно до закону державний контроль за дотриманням законодавства у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб,

біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, у випадках, передбачених законодавством, притягає порушників до адміністративної відповідальності;

- здійснює інші **правозастосовчі і правоохоронні** повноваження на основі і на виконання Конституції та законів України.

ДМС України для виконання покладених на неї завдань має право, серед іншого:

- проводити перевірки стану додержання органами виконавчої влади, громадянами, підприємствами, установами та організаціями вимог законодавства у сферах міграції (імміграції та еміграції), громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів і вносити пропозиції щодо усунення причин їх порушення цих вимог.

ДМС України здійснює свої повноваження безпосередньо та через головні управління (управління) міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління, відділи (сектори) міграційної служби в районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення.

Постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 №360, затверджено нове Положення про Державну міграційну службу України, відповідно до пунктів 1, 3, 4, 6 якого Державна міграційна служба України (ДМС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Серед основних завдань ДМС, які визначенні вказаним положенням:

- реалізація державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

- внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

ДМС відповідно до покладених на неї завдань:

- приймає рішення про видачу дозволу на імміграцію, відмову в його видачі та скасування такого дозволу;

- здійснює оформлення і видачу запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візи для в'їзду в Україну, документів для тимчасового або постійного проживання в Україні, а також виїзду за її межі, вилучає такі документи та проставляє в документах, що посвідчують особу

іноземців та осіб без громадянства, відмітки про заборону в'їзду в Україну в передбачених законодавством випадках;

- приймає рішення про продовження (скорочення) строку тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства на території України, про добровільне повернення або примусове повернення іноземців та осіб без громадянства до країн їх громадянської належності або країн походження, звертається до судів з позовами про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства, здійснює заходи, пов'язані з примусовим видворенням іноземців та осіб без громадянства з України;

- здійснює оформлення і видачу громадянам України, які постійно проживають в Україні, документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, тимчасово затримує та вилучає такі документи у передбачених законодавством випадках;

- здійснює ідентифікацію громадян України, які втратили документи, що посвідчують особу, та осіб, які звернулися із заявами про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, а також іноземців та осіб без громадянства, які втратили документи, що посвідчують особу, та підлягають видворенню або реадмісії;

- здійснює реєстрацію (зняття з реєстрації) місця проживання (перебування) фізичних осіб, веде відповідний реєстраційний облік;

- здійснює відповідно до закону заходи щодо запобігання та протидії нелегальній (незаконній) міграції, іншим порушенням міграційного законодавства;

- здійснює відповідно до закону державний контроль за дотриманням законодавства у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів у передбачених законодавством випадках, притягає порушників до адміністративної відповідальності;

- оформлює, видає, обмінює, пересилає, вилучає, повертає державі, знищує документи з безконтактним електронним носієм;

- виконує у межах повноважень, передбачених законом, правозастосовні і правоохоронні функції;

- надає адміністративні послуги відповідно до закону.

ДМС для виконання покладених на неї завдань, серед іншого, має право:

- проводити перевірки стану додержання органами виконавчої влади, громадянами, підприємствами, установами та організаціями вимог законодавства у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів і вносити пропозиції щодо усунення причин порушення таких вимог;

- ініціювати проведення спільних перевірок з правоохоронними органами та іншими центральними органами виконавчої влади у межах повноважень, передбачених законом.

- ДМС здійснює свої повноваження безпосередньо і через утворені в установленому порядку територіальні органи та територіальні підрозділи.

Таким чином, ДМС як центральний орган виконавчий влади, який реалізовує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, наділений повноваженнями здійснювати від імені держави владні управлінські функції, приймати загальнообов'язкові рішення, забезпечувати їх виконання, у тому числі примусовими засобами, а його посадові особи відповідно до визначеного правового статусу здійснюють правоохоронну функцію, яка полягає у застосуванні санкцій за порушення діючого законодавства (ст. 222-2 КУпАП).

Таким чином, відповідно до положень ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» ДМС відноситься до правоохоронних органів.

01 грудня 2011 року громадянка України Краснощока Олена Михайлівна вступала на службу до Міграційної служби України, а саме до її територіального підрозділу – Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області.

Не пізніше січня 2012 року Краснощоку О.М. призначено на посаду начальника відділу адресно-довідкової роботи Головного управління Державної міграційної служби України в Донецькій області.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «донецька народна республіка» (далі - «днр»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «днр» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «днр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових

формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «днр», які Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про оборону України» особливий період - період, що настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» особливий період - період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій.

17 березня 2014 р. Указом Президента України № 303/2014 оголошено «Про часткову мобілізацію», у зв'язку з чим в Україні з 18.03.2014 настав особливий період.

13.04.2014 року Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» № 405/2014 від 14.04.2014 року, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Донецької та Луганської області, прийнято рішення «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Донецької та Луганської області України».

Відповідно до пункту 2 ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року, окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими російською федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією російської федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року. Межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях з цієї дати, визначено Президентом України за поданням Міністерства оборони України, підготовленим на основі пропозицій Генерального штабу Збройних Сил України.

Відповідно до ст.14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності - у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території.

07 квітня 2014 року у м. Донецьку Донецької області невстановленими особами за підтримки РФ (досудове розслідування щодо яких здійснюється у іншому кримінальному провадженні) на виконання завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, з метою здійснення терористичної діяльності створено «Донецьку народну республіку», яка, у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

З квітня 2014 року триває силове захоплення та подальше утримання захопленої частини території Донецької області представниками терористичної організації «ДНР». Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників терористичної організації «ДНР» та, відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 року «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 року «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 року «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Таким чином, за вказаних умов, на час проведення антитерористичної операції Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням збройних засобів, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку із застосуванням

ірегулярних або регулярних збройних формувань, тобто перебувала у стані збройного конфлікту.

У липні 2014 року начальниця відділу адресно-довідкової роботи ГУ ДМС України в Донецькій області Краснощока О.М. знаходилась у м. Донецьку Донецької області.

Будучи працівником правоохоронного органу, Краснощока О.М. достовірно знала про збройний конфлікт на території України, під час якого збройні сили рф та інші незаконні збройні формування, підконтрольні російській федерації, застосовуючи зброю, незаконно, з метою зміни меж території України в порушення порядку встановленого Конституцією України, вторглись на її територію та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народно-господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти.

Усвідомлюючи, що на тимчасово окупованій території Донецької області органи державної влади, юрисдикція яких розповсюджується на всю територію України у міжнародно визнаних кордонах України, не діють, а отже виконання покладених на неї обов'язків є неможливим, у Краснощоки О.М., виник злочинний умисел, спрямований на перехід на бік ворога в період збройного конфлікту та надані іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

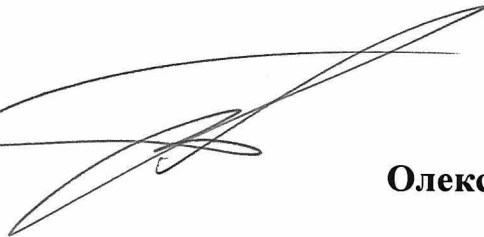
Реалізуючи свій злочинний умисел, Краснощока О.М. маючи можливість виїхати з тимчасово окупованої території, умисно не виконала розпорядження керівництва Державної міграційної служби щодо зміни місця дислокації для подальшого виконання посадових обов'язків та у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше липня 2014, перебуваючи в приміщенні підрозділу так званого «мвд днр» - «миграционная служба мвд днр» за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Федора Зайцева, 46В, з метою надання безпосередньої допомоги у становленні та зміцненні ними окупаційної влади рф на території міст Донецької області та недопущення контролю України над цією територією, погодилась на пропозицію невстановленої досудовим розслідуванням особи з числа окупаційної адміністрації рф та зайняла посаду так званого «начальника отдела адресно-справочной работы миграционной службы у незаконному окупаційному правоохоронному органі так званому «министерстве внутренних дел донецкой народной республики», тим самим добровільно перейшла на бік ворога.

В подальшому, починаючи з липня 2014 року, та що найменше до 13 березня 2015 року, Краснощока О.М., виконуючи обов'язки представника незаконного окупаційного правоохоронного органу, займаючи посаду так званого «начальника отдела адресно-справочной работы миграционной службы министерства внутренних дел донецкой народной республики» перебуваючи за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 190, надавала іноземній державі та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, яка полягала у формуванні та забезпеченні реалізації політики окупаційної влади у сфері міграції, громадянства, імміграції та

реєстрації фізичних осіб; видачі громадянам України, які проживали на окупованій території України, паспортних документів, адресних довідок, які посвідчували особу та інших документів «днр» та рф, а також вжиття заходів щодо підбору кадрів, вчиняючи таким чином дії на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Краснощока Олена Михайлівна підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що полягає у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, надані іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

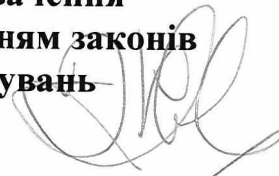
Слідчий
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

Олексій ПОМАЗАН

ПОГОДЖУЮ

Прокурор другого відділу другого управління
процесуального керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду за додержанням законів
органами Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора

Євгеній МАЛЯРОВ

Згідно з вимогами ч. 8 ст. 42 КПК України Краснощоці О.М. роз'яснено права підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповісти на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

- б) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України **Краснощоці О.М.** роз'яснено обов'язки підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

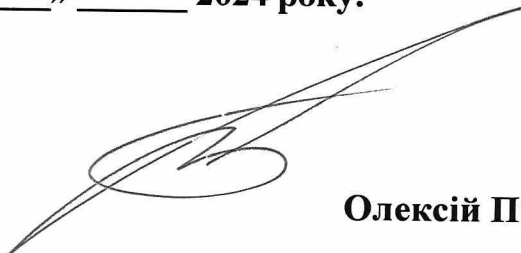
Повідомлення про підозру отримав. Права та обов'язки підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

**Слідчий
Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань**

Олексій ПОМАЗАН